

TIKKIE@UUR

Woordje van de voorzitter

Het jaar loopt alweer op zijn einde – tijd om even stil te staan bij wat we samen hebben neergezet. 2025 was voor T.C.IJ. een sportief en vooral gezellig jaar. Ondanks wat pijntjes en ongemakken hier en daar hebben we elke week met plezier gespeeld. Laten we hopen dat 2026 ons goed gezind is en we weer gezond en fit ten tonele mogen verschijnen.

Op 4 januari trappen we het nieuwe jaar traditiegetrouw af met onze nieuwjaarswedstrijd van 09.00 tot 11.00 uur. Aansluitend staan koffie, bubbels en heerlijke broodjes voor iedereen klaar. En het mooiste: geheel voor de vertrouwde T.C.IJ.-prijs – dus geen bijdrage. Aanmelden graag bij Leo, onze secretaris.

Hoe meer deelnemers, hoe gezelliger!

Tijdens de jaarvergadering delen we onze plannen voor 2026, maar één ding staat vast: plezier, sportiviteit en verbondenheid blijven de kern van onze vereniging. Dankzij jullie inzet en enthousiasme blijft T.C.IJ. een club waar je graag komt.

Namens het bestuur wens ik iedereen een warme kerst en een gezond, sportief en vrolijk 2026. Laten we er samen weer een schitterend jaar van maken.

Alfons Lieverse

Agenda

Zondag 4 januari

Nieuwjaarstoernooi + brunch
om de Jan Tersteeg bokaal

Zaterdag 31 januari

Wedstrijd van 19.00-20.00 in
de IJsselhal

Woensdag 15 april

Algemene ledenvergadering

Oktoberfest

HET JAARFEEST VAN TCIJ

5 oktober was het eindelijk zover!

In de sfeervol versierde kantine van Fortissimo werden we hartelijk ontvangen. Iedereen was prachtig uitgedost in lederhosen of dirndl, wat meteen zorgde voor een vrolijke en losse sfeer. Met een hapje op tafel en een drankje in de hand kwam de stemming al snel goed op gang.

Buiten volgden de activiteiten elkaar in rap tempo op. Onder luid gelach waagden we ons aan bierpulsjoelen en worstvangen – fanatisme en hilariteit gingen moeiteloos hand in hand.

Het absolute hoogtepunt van de dag was zonder twijfel jodelleraar Gerard, die ons met veel enthousiasme de kunst van het jodelen bijbracht. Inclusief bijpassende dansjes en pasjes! We hebben zó hard gelachen dat er op een gegeven moment geen noot meer uitkwam.

Ook het eten, liefdevol bereid door de mannen van Kokkie en Wokkie, was voortreffelijk. En het toetje – ijs met een royale klodder advocaat en slagroom – maakte de feestdag helemaal af.

Een groot dankjewel aan Wim, Kees, Gerard en Ingrid voor de organisatie van deze onvergetelijke dag.

Uw verslaggeefster ter plaatse
Marja Lieveerse

Bekijk hier alle foto's
van het jaarfeest
Scan de QR-code

Hars, spagaten en de knuffel

Mannen, ik ben vreemdgegaan.

Nee, rustig maar, niet wat je denkt. Ik heb ons heilige zondagochtend-balletje-trap even gelaten voor wat het is (ook vanwege mijn blessure) en ben afgereisd naar het walhalla van de zaalsport: Rotterdam Ahoy, voor het WK Handbal voor vrouwen. En ik kan jullie vertellen: wij doen maar wat.

Terwijl wij op zondagochtend al kreunend naar onze hamstring grijpen als we een veter moeten strikken, zag ik daar keepers die hun been soepeltjes in hun nek leggen om een bal uit de kruising te tikken. Onze Yara ten Holte en Rinka Duijndam doen daar een 'spagaatje' alsof ze even de ochtendkrant van de mat rapen. Ze leggen hun voet tegen de lat – ja, de lat – om de bovenhoek af te schermen. Als één van ons dat probeert, kunnen we de ambulance direct voorrijden en is de hele heupprothese-industrie van de provincie Utrecht weer gereed voor het komende boekjaar.

Wat me ook opviel: het ritueel. Bij ons begint de wedstrijd meestal met de vraag "wie krijgt er een hesje?" en een discussie over of de bal wel hard genoeg is. Daar? Daar geven ze de bal bij de eerste aanval bijna liefdevol aan elkaar, even voelen, even kneden. Ze noemen dat "de bal voelen". Ik dacht eerst dat het een soort vredesoffer was, maar het blijkt te maken te hebben met 'hars'. Die bal plakt zo erg dat als wij ermee zouden spelen, Martin na één pass waarschijnlijk de rest van de wedstrijd met de bal aan zijn voet geplakt blijft rondlopen.

En dan het fysieke geweld. Wij klagen bij de scheids als iemand te hard ademt in onze nek ("Hé, geen contact sport he!"). Bij het handbal is het anders. Daar word je niet getackeld, daar word je 'omhelsd'. Een verdediger hangt daar gewoon als een rugzak om de aanvaller heen. En wat doet de scheids? Die fluit, iedereen lacht, helpt elkaar overeind en gaat weer door. Geen gezeur, geen theater, gewoon respect. Zelfs na een beuk waar een gemiddelde bomenrooier jaloers op zou zijn, geven ze elkaar een high-five.

Misschien moeten we dat zondag ook eens proberen. Eerst even liefdevol de bal voelen (zonder hars, anders krijgen we hem nooit meer los), dan een spagaat in het doel (op eigen risico, ik beloof niks) en als iemand je voorbijloopt, hang je er gewoon als een rugzak aan. "Dat is geen overtreding scheids, dat is handbal-liefde!"

Ik zie jullie (hopelijk binnenkort) weer in de zaal. Ik zal de paracetamol vast in mijn tas stoppen.

In de spotlights

Bescheiden, betrouwbaar en altijd paraat

De keuze van uw speciale verslaggever viel deze keer op één van onze (relatief) nieuwe leden van TCIJ: keeper Martin Ravesteyn. Die wilde ik wel eens wat beter leren kennen. Waarom?

Martin is al een behoorlijk tijdje lid van TCIJ, maar wat wist ik eigenlijk van hem? (Ik wist bijvoorbeeld niet eens dat ie Ravesteyn van achteren heet...). Wat ik al wél wist, is dat ie zijn mannetje staat in de goal en dat ie een sympathieke jongen is die zich altijd bescheiden opstelt in de groep. Hoog tijd voor een nadere kennismaking.

Martin is geboren op 5 september 1967 in Maarssen, alwaar hij ook is opgegroeid. Hij doorliep de basisschool in Maarssenbroek en de dr. De Visser-MAVO. Daarna studeerde hij werktuigbouwkunde aan de Scutos-MTS.

Toen ie 16 jaar oud was, overkwam hem een akelig ongeluk. Tijdens een lollig partijtje zwemmen met zijn vrienden kreeg hij heel ongelukkig een stuk hout tegen zijn oog. Aanvankelijk leek het mee te vallen, maar Martin werd door de huisarts toch doorgestuurd naar het Ooglijdersgasthuis. Daar bleek de schade zodanig dat het zicht in zijn oog niet meer hersteld kon worden. Sindsdien ziet Martin dus alles met slechts één oog.

Het zorgde er ook voor dat hij met zijn opleiding werktuigbouwkunde niet veel meer kon en dus werd beperkt in zijn beroepskeuze. Hij wilde bijvoorbeeld graag treinmachinist worden, maar daar heb je dus wel twee goede ogen voor nodig...

Na de MTS is ie eerst een half jaar gaan reizen, onder andere naar Nepal. Na zijn terugkomst vond hij zijn eerste baan op de kwaliteitsafdeling bij de Nederlandse Aluminium Maatschappij (Nedal).

Als 8-jarig jochie is Martin lid geworden van DWSM in Maarssen. Niet meteen als keeper, maar op allerlei posities als veldspeler. Het ongeluk met zijn oog

was geen reden om ermee te stoppen, maar op zijn 18e is ie wél overgestapt van veld- naar zaalvoetbal, ook bij Maarssen. Toen hij door een afgescheurde achillespees een tijdje eruit was geweest, durfde hij het als veldspeler niet meer aan en werd hij keeper. Dat heeft ie tot zijn 53e volgehouden. Soms zelfs twee wedstrijden op een avond als een ander team weer eens om een keeper verlegen zat.

“Zo gek was ik in die tijd, vaak begon zo’n zaalvoetbalwedstrijd pas om 22:00 uur en kwam ik in de nachtelijke uren thuis.”

Die achillespeesblessure overkwam hem precies op het moment dat zijn éénjarig contract bij Nedal verlengd moest worden, maar dat ging daardoor dus mooi niet door. Een nieuwe werkplek vond Martin bij de firma BOSAL in Vianen, een bedrijf in trekhaken en uitlaten, wederom op de kwaliteitsafdeling.

Na zo’n 10 jaar had ie het wel gezien in Vianen en ging hij werken bij SAB, een bedrijf in wandprofielen in Nieuwegein. En weer 10 jaar later kwam hij in Houten

terecht bij Inventum Technology's, een bedrijf in CV-installaties ("en wéér op de kwaliteitsafdeling", zegt Martin niet zonder enige trots...). Of de duvel ermee speelt: wéér zo'n 10 jaar later kwam Martin terecht in Woerden bij de firma Pentec, een bedrijf in veiligheidsventielen en inlaatcombinaties in CV-ketels.

Daar werkt hij nu zo'n 2½ jaar tot volle tevredenheid (fietst elke dag heen en weer naar Woerden!), dus: "hier blijf ik wel tot m'n pensioen", aldus Martin.

In zijn tienerjaren had Martin een buurmeisje, Mariëlle genaamd, die veel bij de familie Ravestein over de vloer kwam omdat zij vriendin was van Martins zus. Mariëlle kreeg op een gegeven moment ook steeds meer belangstelling voor die leuke broer van haar vriendin. Martin zag haar echter eerst helemaal niet staan; ze was tenslotte nog maar een "kind van 15" (5 jaar jonger dan Martin).

Een aantal jaren later begon hij haar toch ook wel steeds leuker te vinden. Hij vroeg haar steeds vaker een ritje achterop zijn motor te maken en jawel, van het één kwam het ander. Ze trouwden in 1998 en gingen wonen aan de Bloemstede in Maarssenbroek.

In 2000 kochten Martin en Mariëlle een huis in Zenderpark, IJsselstein. Daar werd in 2001 dochter Thessa geboren en in 2005 werd het gezin compleet door de geboorte van zoon Jesse. In 2006 is het gezin Ravestein verhuisd naar hun huidige adres: Vinkenerf 14.

Daar hebben zij het tot op heden erg naar hun zin, ook al hebben ze straks ruimte te over zodra Thessa

en Jesse het ouderlijk huis gaan verlaten. Thessa heeft met haar vriend al eigen woonruimte gekocht en Jesse studeert in Utrecht, waar hij veel tijd doorbrengt met zijn vrienden en studiegenoten en daardoor ook al vaak van huis is.

Tweeënhalf jaar nadat Martin was gestopt met het zaalvoetballen drongen zijn kinderen er bij hem op aan om toch maar weer eens wat te gaan sporten. Daarom ging hij wat surfen op diverse sites in IJsselstein en zo kwam hij ook op de site van onze TCIJ terecht. Kees had dat natuurlijk al snel in de gaten en heeft hem aangespoord om eens een keer te komen meetrainen. En van het één kwam het ander: Martin is lid geworden en heeft het enorm naar zijn zin bij TCIJ. Hij bleek een welkome aanvulling op onze selectie. Zeker nadat GertJan zijn keepers(hand)schoenen aan de wilgen had gehangen, konden we wel weer een keeper gebruiken.

En zoals ik al in de inleiding van dit artikel aangaf: ook qua mens is Martin absoluut een aanwinst voor TCIJ!

Uw verslaggever,
Gerard Veldhuizen

PENNINGEN EN MEER

De stand van zaken

Financiële situatie

Zoals het er nu naar uitziet zal 2025 afgesloten kunnen worden met een klein positief resultaat.

Op de ledenvergadering zal openheid van zaken worden gegeven, waarbij natuurlijk de kascommissie zal aangeven of er geen malversaties zijn gevonden en de jaarrekening kan worden goedgekeurd.

Contributie

Op de ledenvergadering van 9 april 2025 zijn de leden akkoord gegaan met een contributieverhoging voor 2026.

Vanuit de vergadering is zelfs het voorstel gekomen en aangenomen om de contributie met € 20,- te verhogen om daarmee voor een wat langere tijd de aanpassingen van de zaalhuur en stijging van de overige uitgaven op te vangen.

Het bedrag van de contributie zal voor de actieve leden € 150,- bedragen. Het bedrag voor de niet actieve leden blijft € 35,-.

Rekeningnummer Trimclub IJsselstein
NL62 RABO 0359 2886 85

Rooster van aftreden

In 2026 staat de penningmeester op het lijstje om vervangen te worden. Zoals jullie weten ben ik in 2023 gevraagd door het toenmalige bestuur om de administratie van de ernstige zieke René Van der Brugge over te nemen. Ik heb daarmee ingestemd en toegezegd dat ik de termijn zou afmaken. Nu is dan zover.

Als er leden zijn die staan te springen om het penningmeesterschap over te nemen, kunnen zich bij het bestuur melden. De termijn is 4 jaar. In het verleden heb ik ook een periode van 5 jaar volgemaakt. Ik heb niet het gevoel dat het storm zal lopen, maar je weet het nooit.

Mocht het nu zo zijn dat er geen aanmeldingen zijn, dan ben ik bereid er nog wel een jaartje aan te plakken.

Hans Zwezerijnen

ACTIVITEITEN

Nieuwjaarstournooi 2026

Zal gebruikelijk trappen we het jaar af met een onderling tournooi. Leuk om eens even in een ander samenstelling te spelen. Daarna met elkaar een gezellig vermaak met brunch en een activiteit. De partners zijn natuurlijk ook van harte welkom!

Dit jaar vindt het plaats op zondag 4 januari van 09.00 - 14.00 uur.

Programma

Toernooi	09.00 - 11.00 uur
Koffie en gebak	11.00
Toasten en borrelen	12.00
Brunch	12.30 - 14.00 uur

Aanmelden

Graag tijdig aanmelden bij Leo via een mail aan secretaris@trimclubijsselstein.nl. Je mag hem natuurlijk ook even aanspreken op de training.

Geen eigen bijdrage deze keer!

